

ΕΚΘΕΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

κ. ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ

Κατά τήν Πανηγυρική Συνεδρία της 24ης Μαρτίου 1989

Κύριε Πρόεδρε,

Μετά πρόταση της Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας, ἀπονέμεται τὸ Ἀριστεῖο Γράμματων, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὴ χορηγία 400.000 δρχ. στὸν λογοτέχνη κ. **Νίκο Αθανασιάδη**.

Ο κ. Αθανασιάδης κατὰ τὴν ἔξηντάχρονη θητεία του στὰ Γράμματα, πρόσφερε ἔνα ἀξιολογότατο ἔργο ἀπὸ μυθιστορήματα καὶ διηγήματα, ποὺ ἐπανειλημμένα τιμήθηκε ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ τὴν Ἀκαδημία Αθηνῶν.

Ἐργα του ἔχουν μεταφρασθεῖ σὲ πολλὲς γλῶσσες καὶ ἔχουν ἀποσπάσει ἐγκωμιαστικὰ σχόλια τῆς ἐλληνικῆς καὶ ἔνης κριτικῆς. Καὶ τοῦτο, γιατὶ ὁ Αθανασιάδης διαθέτει ὡς συγγραφέας φαντασία, πλαστικὴ ἴκανότητα, συνθετικὴ δεξιότερη καὶ τὸ χάρισμα τῆς περιγραφῆς.

Μὲ τὸ ἔργο του, ὁ Αθανασιάδης συνεχίζει τὴ μεγάλη πεζογραφικὴ παράδοση τῆς πατρίδας του Λέσβου καὶ προβάλλει τὴν ἀδιαφιλονίκητη προσωπικότητά του στὰ ἐλληνικὰ Γράμματα.

Μετά πρόταση τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται:

1) *Tὸ Βραβεῖο τῆς Ακαδημίας στὸν τελευταῖο ἐπιζῶντα τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγώνα τοῦ 1914, διπλαρχηγὸ κ. Ἀναστάσιο Χομπίτη, γιὰ τοὺς ἀγῶνες του γιὰ τὴν αὐτονομία τῆς Βορείου Ἡπείρου.*

Ο κ. Χομπίτης, ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, γεννήθηκε στὴν Κρήτη τὸ 1895. Φοιτητὴς τῆς Νομικῆς στὴν Ἀθήνα, ἐγκατέλειψε στὰ 19 του χρόνια τὶς σπουδές του καὶ κατετάγη στὶς

25 Μαρτίου 1914 ώς ἐθελοντὴς στὸ Ἀργυρόκαστρο. Ὑπὸ τὸν Σφακιανὸν Ἀρχηγὸν Σήφη τὸν Ἀναγνωστάκην, διεκρίθη γρήγορα, καὶ παρὰ τὴν νεαρά του ἡλικία προήχθη σὲ Ὁπλαρχηγό. Στὶς μάχες μὲ τὰ 22 παλληκάρια του συνάντησε τὸν συγγενὴ του Γενικὸν Ἀρχηγὸν Παῦλο Γύπαρη, ὁ ὁποῖος, φεύγοντας γιὰ νὰ στρατολογήσει νέους, τοῦ ἐμπιστεύθηκε τὴν ἀρχηγία τῶν Σωμάτων τῆς περιοχῆς Μοσχοπόλεως.

Ἄξιζει νὰ ἀναφερθεῖ ἐδῶ ἔνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ κ. Χομπίτη, ποὺ φέρει τὸν τίτλο «Μιὰ ζωὴ δοξασμένη». Γράφει δ. κ. Χομπίτης: «Ἡ ψυχὴ μου πλημμύρισε ἀπὸ ἄγνὸ πατριωτισμό. Οἱ προγονικές μου παραδόσεις γιὰ τοὺς ἀτελεύτητους ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγώνας τῆς Κρήτης, ἔκαναν τὴν καρδιά μου νὰ σκιρτήσει γιὰ τὸν δίκαιον καὶ εὐγενῆ ἀγώνα τῶν Βορειοηπειρωτῶν».

Ἡ ἀπονομὴ τῆς τιμητικῆς διάκρισης στὸν κ. Ἀναστ. Χομπίτη, γίνεται ἐφέτος, γιατὶ συμπληρώνονται 75 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Βορείου Ἡπείρου σὲ αὐτόνομη Πολιτεία.

2) Τὸ Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας στὸ **Παγκύπριο Γυμνάσιο**, τὸ ἀρχαιότερο Σχολεῖο Μέσης Ἐκπαίδευσης τῆς Κύπρου, γιὰ τὴν συμπλήρωση 175 χρόνων ἐκπαιδευτικῆς προσφορᾶς. Τὸ Παγκύπριο Γυμνάσιο ἀποτελεῖ τὴν συνέχεια τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς Σχολῆς τῆς Λευκωσίας, ποὺ τὶς βάσεις της ἔθεσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐθνομάρτυς Κυπριανὸς μὲ τὴν ἰδρυση τῆς Σχολῆς τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1812.

Ἡ Σχολὴ ἀφιερώθηκε ἀπὸ τὸν ἰδρυτὴ της στὴν Ἀγία Τριάδα «πρὸς μόρφωσιν τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου στὴν ἐλληνικὴ γλώσσα» καθὼς λέγει. Ἐξαιτίας τῶν γεγονότων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821, ποὺ ὁδήγησαν στὸν ἀπαγχονισμὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ καὶ τὴν ἀποκεφάλιση τῶν ἄλλων κληρικῶν καὶ προκρίτων τοῦ νησιοῦ, ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἀνεστάλη. Ἀνασύστασή της ἔγινε ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Πανάρετο τὸ 1830. Ἀπὸ τότε ἡ Σχολὴ ἐξακολούθησε συνεχῶς βελτιουμένη καὶ χωρὶς ἐμπόδια ὅλο τὸν 19ο αἰ. Σ' ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο Λευκωσίας ἔφερε μερικὲς φορὲς καὶ τὸν τίτλο Γυμνάσιο, ὡς τὸ 1893, ὁπότε, πλῆρες Γυμνάσιο πλέον κατὰ τὰ ἐλληνικὰ πρότυπα, συνεστήθη στὴ Λευκωσία ὡς Παγκύπριο Γυμνάσιο, συνεχίζοντας ὑπὸ

τὴν νέα μορφή του τὴν μακρόχρονη προηγγειακή ἐκπαιδευτική δράση.

3) Τὸ βραβεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 300.000 δρχ., στὸν Πρωτοπρεσβύτερο κ. **Εὐάγγελο Μαντζουνέα** γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ συγγραφική του δραστηριότητα. Τὸ πλούσιο σὲ ἀριθμὸ καὶ περιεχόμενο ἔργο τοῦ κ. Μαντζουνέα, περιλαμβάνει ἀξιόλογες ἔργασίες νομοκανονικοῦ, ἀπολογητικοῦ καὶ ἱστορικοῦ περιεχομένου, καὶ ἓνα μεγάλο μέρος του ἀποτελεῖ σταυροφορία κατὰ τῶν ἔχθρῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

4) Τὸ προκηρυχθὲν βραβεῖο Εὐαγγέλου καὶ Πηνελόπης Φαρμακίδου, 250.000 δρχ.,

1) στὸν **Σύνδεσμο Μοναστηριωτῶν** καὶ τῶν πέριξ «Ἡ καρτερία» καὶ μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 150.000 δρχ. γιὰ τὴ συμπλήρωση 75 χρόνων προσφορᾶς γιὰ τὴ διατήρηση τῆς μνήμης τοῦ Μοναστηρίου.

Τὸ 1913 ἔρχονται στὴ Θεσσαλονίκη, ξερριζωμένοι, οἱ πρόσφυγες τοῦ Μοναστηρίου. Ἀπὸ τὰ πρῶτα μελήματά τους ἥταν ἡ ἰδρυση Συνδέσμου, μὲ πρωτοβουλία τῶν ἀδελφῶν Μαλτῆ. Μὲ τὸν καιρό, στὴν ἰδιόκτητη πλέον στέγη του ὁ Σύνδεσμος ὅργανώνει κάθε εἰδους ἐκδηλώσεις πολιτιστικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ χαρακτήρα. Προικοδοτεῖ ἀπορὰ κορίτσια, φροντίζει γιὰ τὴ διατήρηση τῶν ἔθιμων καὶ τῶν παραδόσεων καὶ γενικὰ ἀποτελοῦσε καὶ ἀποτελεῖ πάντα ἓνα ζωντανὸ ἔθνικὸ καὶ κοινωνικὸ κύτταρο τῆς Θεσσαλονίκης.

2) Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει βραβεῖο, συνοδευόμενο ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ προκηρυχθέντος ἐκ δρχ. 100.000, στὴν 99 χρόνων Μοναστηριώτισσα δασκάλα κυρία **Ἐλισάβετ Τσιάννη-Παπαχρήστου** γιὰ τὴν 45χρονη ἔθνική της προσφορά. Ἡ βραβευομένη γεννήθηκε στὸ Μεγάροβο τοῦ Μοναστηρίου καὶ σὲ ἥλικία 15 χρόνων, μὲ ἔγγραφο τῆς Μητροπόλεως Πελαγονίας, διορίστηκε δασκάλα σὲ χωρὶὸ τῆς Φλωρινας. Ἀπὸ ἐκεῖ, κυνηγημένη ἀπὸ τοὺς βουλγάρους κομιτατζῆδες, φεύγει γιὰ τὸν Μελισσοκόμο τῆς Καστοριᾶς, κατ' ἐντολὴν τοῦ Μεγάλου Μακεδονομάχου Μητροπολίτη Γερμανοῦ Καραβαγγέλη. Χάρη στὴν ὑπομονή, τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστη της γιὰ ἐλευθερία, οἱ ἀρχικοὶ τρεῖς μαθητές της πλή-

θυναν, δυναμώνοντας τὸν πυρήνα τῶν Μακεδονομάχων. Ἐκεῖ δούλεψε δασκάλα 45 ὀλόκληρα χρόνια. Γενιές παιδιῶν πῆραν φλόγα ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς καὶ πίστη ἀπὸ τὴν πίστη τῆς. Σήμερα εἶναι μιὰ ἐκατοντάχρονη γερόντισσα, ἀλλὰ μαζὶ μιὰ νέα γυναίκα στὴν καρδιά, γεμάτη ἀγάπη γιὰ τὸ ἔργο τῆς, σὰν γνήσια Μοναστηριώτισσα καὶ ἀληθινὴ Μακεδόνισσα ποὺ στάθηκε σ' ὀλόκληρη τὴν ζωὴ τῆς.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Α. ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. Βραβεῖο καθηγητοῦ Ἀριστείδου Φωτίου Πάλλα, 300.000 δρχ., τὸ ὅποιο θὰ ἀπονεμηθεῖ στὴν καλύτερη ἔργασία, ἡ ὅποια ἀναφέρεται σὲ τομεῖς τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως. Οἱ ἔργασίες πρέπει νὰ εἶναι ἀδημοσίευτες ἢ νὰ ἔχουν δημοσιευθεῖ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προκηρύξεως τοῦ βραβείου σὲ ἔγκριτο ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ ἀπὸ "Ἐλληνικὲς ἔρευνητὲς ἔγκατεστημένους στὴν Ἑλλάδα ἢ στὸ ἔξωτερικό, Προθεσμίᾳ ὑποβολῆς αἰτήσεων ἢ προτάσεων μέχρι 30 Ἀπριλίου 1992. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1992.

Β' ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

1. Βραβεῖο Ἐλένης καὶ Πάνου Ψημένου, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 400.000, γιὰ μονογραφία ἀναφερομένη σὲ ἀντικείμενο τοῦ χώρου τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιογνωσίας, ποὺ ἔχει ἐκδοθεῖ κατὰ τὰ ἔτη 1986, 1987, 1988 καὶ 1989. Προθεσμίᾳ ὑποβολῆς ἔργων σὲ πέντε ἀντίτυπα ἔως τὶς 30 Ἀπριλίου 1990. Ἡ τυχὸν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1990. Ἡν ἡ προκήρυξη ἀποβεῖ ἀκαρπη ἢ ἀν κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο, μὲ θεματικὴ συγγένεια, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ σχετικὴ αἴτηση.

2. Βραβεῖο Γεωργίου Π. Οίκονόμου, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 400.000 δρχ., γιὰ τὴν συγγραφὴ μελέτης μὲ θέμα τὴν λεκάνη τῆς Μεσογείου κατὰ τὴν τελευταία περίοδο τοῦ χαλκοῦ (1500-1100 π.Χ.) καὶ τὴν πρωτογεωμετρικὴ περίοδο (1100-900 π.Χ.). Οἱ μελέτες ὑποβάλλονται

έως τις 30 Απριλίου του 1992 σε πέντε δακτυλογραφημένα άντιγραφα άνώνυμα, με κάποιο ρητό ως ένδειξη σύμφωνα με τους γενικούς όρους (ἀριθμ. 4). Η ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1992. "Αν ἡ προκήρυξη ἀποβεῖ ἀκαρπη ἢ ἀν κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο, δημοσιευμένο, μὲ θεματικὴ συγγένεια, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἰτηση.

3. Βραβεῖο Καρόλου καὶ Λίλης Ἀρλιώτη, εἰς μνήμην τῶν γονέων των Κωνσταντίνου καὶ Πηγῆς Ἀρλιώτη, καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Μαρίας Βλαχοπούλου, 400.000 δρχ., γιὰ ἀνέκδοτη μελέτη ἀναφερομένη σὲ θέματα τῆς Ἰστορίας τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως (1453-1821). Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ ἔργα, τὰ ὅποια ἔχουν γραφεῖ ἀπὸ "Ἑλληνες τὸ γένος σὲ μία ἀπὸ τὶς κύριες εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες. Οἱ μελέτες θὰ ὑποβληθοῦν ἔως τις 30 Απριλίου 1992 σὲ πέντε ἀντίτυπα. Η ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1992. "Αν ἡ προκήρυξη ἀποβεῖ ἀκαρπη, ἡ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο δημοσιευμένο, μὲ θεματικὴ συγγένεια, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἰτηση.

4. Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ ἀνέκδοτης μελέτης ἀναφερομένης στὴν ἴστορία τῆς πόλεως τοῦ Μοναστηρίου καὶ τῶν πέριξ τῆς περιοχῆς Πελαγονίας ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Προθεσμία ὑποβολῆς μελετῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, άνώνυμα μὲ κάποιο ρητό σὰν ένδειξη, ἔως τις 30 Απριλίου 1992. Η ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1992. "Αν ἡ προκήρυξη ἀποβεῖ ἀκαρπη, ἡ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο δημοσιευμένο, μὲ θεματικὴ συγγένεια, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἰτηση.

5. Βραβεῖο Διονυσίου Κοκκίνου, 500.000 δρχ., γιὰ ἀνέκδοτη ἴστορικὴ μελέτη, ἐκτάσεως 350 δακτυλογραφημένων σελίδων (χωρὶς νὰ ὑπολογίζονται τὰ εὑρετήρια, ἡ βιβλιογραφία καὶ ἄλλοι πίνακες). Η με-

λέτη πρέπει νὰ ἀναφέρεται σὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἢ τὴν παρασκευή της ἢ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἐλεύθερου Ἑλληνικοῦ Κράτους (περίοδος περίπου 1770-1843). Πρέπει νὰ ἔχει συνταχθεῖ μὲ αὐστηρὰ ἐπιστημονικὴ μέθοδο μὲ παραπομπὲς στὶς πηγὲς καὶ τὰ βοηθήματα. Προθεσμία ύποβολῆς τοῦ ἔργου σὲ πέντε ἀντίτυπα ἔως τὶς 30 Σεπτεμβρίου 1991. Ἡ τυχὸν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ τὴν πανγυρικὴ συνεδρία τῆς 25ης Μαρτίου 1992. "Αν ἡ προκήρυξη ἀποβεῖ ἀκαρπη, ἢ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἢ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο δημοσιευμένο, μὲ θεματικὴ συγγένεια, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ύποβληθεῖ αἰτηση.

6. Βραβεῖο Διονυσίου Κοκκίνου, 400.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ ἀνέκδοτης μελέτης ποὺ θὰ ἀναφέρεται σὲ θέμα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ γλώσσα σὲ μία ἢ περισσότερες νεοελληνικὲς διαλέκτους. Προθεσμία ύποβολῆς ἔργασιῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιο ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (ἀριθ. 4), ἔως τὶς 30 Ἀπριλίου 1992. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1992. "Αν ἡ προκήρυξη ἀποβεῖ ἀκαρπη ἢ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἢ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο, δημοσιευμένο, μὲ θεματικὴ συγγένεια, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ύποβληθεῖ σχετικὴ αἰτηση.

7. Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ, 500.000 δρχ., γιὰ τὴ συγγραφὴ ἀνέκδοτης μελέτης μὲ θέμα τὶς σχέσεις Ἑλλήνων καὶ Ρώσων ἀπὸ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔως τὸ τέλος τοῦ 17ου αἰώνα. Τὸ ἔργο πρέπει νὰ ἔχει ἔκταση 250 τουλάχιστον δακτυλογραφημένες σελίδες συνηθισμένου σχήματος καὶ νὰ πραγματεύεται ἐπαρκῶς βασικὰ θέματα ὅπως: Οἱ "Ἑλληνες στὴ Ρωσία, οἱ "Ἑλληνες ὡς διδάσκαλοι, ἢ πρώιμη ἑλληνικὴ Ἑκκλησία καὶ ἡ ἵδρυση τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, οἱ Ρῶσοι καὶ τὰ πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, ἢ βυζαντινὴ τέχνη στὴ Ρωσία κ.ἄ. Προθεσμία ύποβολῆς ἔργασιῶν σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, ἀνώνυμα, μὲ κάποιο ρητὸ ὡς ἔνδειξη, σύμφωνα μὲ τοὺς γενικοὺς ὅρους (ἀριθμ. 4), ἔως τὶς 30 Ἀπριλίου 1992. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ

βραβείου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1992. "Αν ἡ προκήρυξη ἀποβεῖ ἀκαρπη, ἡ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ 'Ακαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο, δημοσιευμένο, μὲ θεαματικὴ συγγένεια, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἰτηση.

Γ' ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. Ἀριστεῖο τῶν Ἰστορικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, ἀπονεμόμενο σὲ "Ελληνα ἐπιστήμονα, δ ὅποιος, παράλληλα πρὸς τὸ σύνολο τοῦ προηγουμένου σπουδαίου ἔργου του, συνέβαλε σὲ μεγάλο βαθμὸ καὶ μὲ ἔργο ποὺ ἐκτελέστηκε κατὰ τὴν τελευταία τετραετία, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, στὴν πρόοδο τῶν Ἰστορικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν στὴν 'Ελλάδα. Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων ἡ προτάσεως ἔως τὶς 31 Δεκεμβρίου 1989. 'Η ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου θὰ γίνει κατὰ τὴν πανηγυρικὴ συνεδρία τῆς 25ης Μαρτίου 1990.

2. Βραβεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου, 300.000 δρχ., γιὰ τὴ βράβευση τοῦ καλύτερου θεολογικοῦ ἔργου, ποὺ ἐκδόθηκε κατὰ τὴν τελευταία πενταετία. Προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων σὲ πέντε ἀντίτυπα, ἔως τὶς 30 Σεπτεμβρίου 1989. 'Η ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Μάρτιο τοῦ 1990. Σὲ περίπτωση ποὺ τὸ βραβεῖο δὲν διεκδικηθεῖ ἡ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ 'Ακαδημία διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο σὲ ἄλλο ἔργο, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ σχετικὴ αἰτηση.

3. Βραβεῖο Εὐαγγέλου καὶ Πηνελόπης Φαρμακίδου, 300.000 δρχ., ἀπονεμόμενο σὲ φυσικὸ ἡ νομικὸ πρόσωπο ἐλληνικῆς ιθαγενείας μὲ σκοπὸ τὴν ἀμοιβὴν ἡ ἔξαρση πράξεως ἡ δράσεως ἔξαίρετης ἀπὸ ἐθνική, κοινωνικὴ ἡ ἡθικὴ ἀποψη. Οἱ αἰτήσεις ἡ προτάσεις, συνοδευόμενες ἀπὸ πλήρη ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ὑποβάλλονται ἔως τὶς 30 Σεπτεμβρίου 1989. 'Η ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Μάρτιο τοῦ 1990. "Αν κανένα ἀπὸ τὰ ἔργα, γιὰ τὰ δόποια ὑποβλήθηκε πρόταση ἡ αἰτηση, δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ 'Ακαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου καὶ σὲ ἔργο γιὰ τὸ δόποιο δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἰτηση ἡ πρόταση.